

THEODORUS Grohmann Lebaviensis,

qui cum antea *tribus distinctis vicibus* suos in *Poeticâ* profectus exhibuerit, nunc quid *stylo* valeat *prosaico*, periclitabitur. MATTHEUS Janaf verò Budissinus versiones *Psalmm*, CXXII. & CXXIII. Latinas metricas adjunget, quod ejus studium nemo quoque, spero, vituperabit. Dignum est memoratu, in quod hisce adeò diebus incidi, quod B. Lutherus *Enarrat*, in *Psal. XLV*, retulit (*Tom. III. Jen. Lat. fol. 462. fin.*), “In Mose legimus, miram gratiam Filijs Core factam esse, quòd servati sunt, cum Pater cum suis complicibus à terrâ haustus esset. Et Rabbini scribunt, cum terra se aperuisset & hausisset Core cum reliquis, filios manifesto miraculo tanquam in aëre hærentes super hiatum constitisse, quòd noluerint recedere à tabernaculo, sed monuerint parentem cum reliquis, ut ab errore desisteret. Valdè igitur celebrantur in Paralipomenis: & Psalmi, quos fecerunt, sunt lætissimi & jucundissimi, & planè nuptialia carmina, ut credam posteritatem Core singulariter adsumtam ad cultum Dei, quò essent etiam Poëtæ religionis in populo Dei, qui concinerent & componerent carmina pro laude & gloriâ Dei. Apparet fuisse bonos & pios filios, qui crediderunt Deo contra parentum insaniam, ideò sunt propagati in laudem Dei“. Magna sanè vel ex hisce verbis nascitur commendatio Poëseos sacræ atq; imitationis Psalterialis.

Nos heic finimus, Deum devotè orantes, ut sacram hanc in Ecclesiâ & Scholâ Poësin usq; ad finem sæculorum clementissimè conservet. Amen.

PsaLLaMVs IoVæ LaVDIbVs ergò pIIs.

